

***Parohia Ortodoxă Română
„Sf. Mc. Minodora, Mitrodora și Nimfodora și Sfântul Ierarh Nicolae”
din Imola***

Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos

Condac 1

Apărătorule cel mai mare și Doamne, Biruitorul iadului, izbăvindu-ne de moartea cea veșnică, cele de laudă aducem Ție noi, robii Tăi și zidirea Ta. Ci, ca Unul ce ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăvește pe noi, care-Ți cântăm: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne!

Icos 1

Făcătorule al îngerilor și Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea și limba, spre lauda preacuratului Tău nume, precum ai deschis auzul și limba celui surd și gângav de demult, ca să grăiesc și eu acestea:

Iisuse preaminunate, mirarea îngerilor;
Iisuse preaputernice, izbăvirea strămoșilor;
Iisuse preadulce, slava patriarhilor;
Iisuse preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;
Iisuse preaiubite, plinirea prorocilor;
Iisuse preaminunate, întărirea mucenicilor;
Iisuse prealine, bucuria călugărilor;
Iisuse preamilostive, dulceața preoților;
Iisuse preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;

Iisuse preadulce, bucuria cuvioşilor;
Iisuse preacurate, mintea cea întreagă a celor curaţi cu fecioria;
Iisuse cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoşilor;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 2

Văzând, Doamne, pe văduva care plângea foarte şi, precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe fiul ei pe care îl ducea să-l îngroape, aşa înviază şi sufletul meu cel omorât cu păcatele, Iubitorule de oameni, şi Te milostiveşte spre mine, care-ţi cânt: Aliluia!

Icos 2

Înţelesul cel greu de pătruns, căutând Filip să-l înţeleagă, grăia: Doamne, arată nouă pe Tatăl. Iar Tu ai zis către dânsul: Atâta vreme ai fost cu Mine şi n-ai cunoscut că Tatăl este întru Mine şi Eu întru Tatăl? De aceea, Ție, Celui ce ești necuprins, cu frică Îți grăim: Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci;

Iisuse, Împăratul cel preaputernic;
Iisuse, Stăpânul cel îndelung-răbdător;
Iisuse, Mântuitorul cel preamilostiv;
Iisuse, Păzitorul meu cel preabun;
Iisuse, curățește păcatele mele;
Iisuse, ridică fărădelegile mele;
Iisuse, iartă nedreptățile mele;
Iisuse, Nădejdea mea, nu mă lăsa pe mine;
Iisuse, Ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condac 3

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe apostolii Tăi, care ședeau în Ierusalim, îmbracă-mă și pe mine, cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui Sfânt, și-mi dă să-Ți cânt cu dragoste: Aliluia!

Icos 3

Iisuse, Cel ce ai mulțime de îndurări, Care ai chemat pe vameși și pe păcătoși și pe cei necredincioși, nu mă trece cu vederea acum pe mine, cel asemenea lor; ci, ca niște mir de mult preț, primește cântarea aceasta:

Iisuse, puterea cea nebiruită;
Iisuse, mila cea fără de sfârșit;
Iisuse, frumusețea cea prealuminată;
Iisuse, dragostea cea nebiruită;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu;
Iisuse, miluiește-mă pe mine, păcătosul;
Iisuse, auzi-mă pe mine, cel zămislit întru fărădelegi;
Iisuse, curățește-mă pe mine, cel născut în păcate;
Iisuse, învață-mă pe mine, netrebnicul;
Iisuse, luminează-mă pe mine, întunecatul;
Iisuse, curățește-mă pe mine, întinatul;
Iisuse, scoate-mă pe mine, desfrânatul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 4

Vifor de gânduri îndoielnice având înăuntru, Petru se afunda; iar văzându-Te, Iisuse, fiind cu trup și umblând pe apă, Te-a cunoscut

pe Tine Dumnezeu adevărat și, primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis: Aliluia!

Icos 4

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale și a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă; și chemându-l i-ai deschis ochii. Luminează cu mila Ta și ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce grăiesc:

Iisuse, ziditorul celor de sus;
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos;
Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt;
Iisuse, înfrumusețătorul fapturilor;
Iisuse, mângâierea sufletului meu;
Iisuse, luminătorul minții mele;
Iisuse, veselia inimii mele;
Iisuse, sănătatea trupului meu;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă;
Iisuse, izbăvește-mă de tot chinul;
Iisuse, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 5

Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult din blestemul Legii cu sângele cel izvorâtor din Dumnezeu, Iisuse, așa ne scoate și din lanțurile cu care șarpele ne-a împiedicat, prin patimile cele trupești, prin îndemnările spre desfrânare și prin trândăvia cea rea, pe cei care-Ți cântăm: Aliluia!

Icos 5

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mâinile și, cunoscându-L pe El a fi Stăpânul, s-au nevoit cu stâlpare a-I plăcea Lui, strigând: Osana! Iar noi aducem Ție cântare, grăind:

Iisuse, Dumnezeuul cel adevărat;
Iisuse, Fiul lui David;
Iisuse, Împăratul cel preaslăvit;
Iisuse, Mielul cel nevinovat;
Iisuse, Păstorul cel prealuminat;
Iisuse, păzitorul prunciei mele;
Iisuse, îndreptătorul tinereților mele;
Iisuse, lauda bătrâneților mele;
Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea;
Iisuse, viața mea de după moarte;
Iisuse, liniștea mea la judecata Ta;
Iisuse, dorirea mea, nu mă rușina pe mine atunci;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 6

Vestirea și graiurile propovăduitorilor celor de Dumnezeu purtători plinind-o, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai viețuit, Cel ce ești neajuns, și durerile noastre le-ai ridicat, de unde, cu rănilor Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a-Ți cânta: Aliluia!

Icos 6

Răsărit-a în lume lumina adevărului Tău și s-a izgonit înșelăciunea cea diavolească, Mântuitorul nostru, că idolii nerăbdând tăria Ta au căzut, iar noi dobândind mântuire, mulțumire Îți aducem, cântând așa:

Iisuse, adevărul cel ce izgonești înșelăciunea;
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile;
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor țărilor;
Iisuse, Dumnezeule, Cel ce petreci întru milă;
Iisuse, pâinea vieții, satură-mă pe mine, cel flămând;
Iisuse, izvorul înțelepciunii, adapă-mă pe mine, cel însetat;
Iisuse, veșmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine, cel întinat;
Iisuse, acoperământul cel de bucurie, acoperă-mă pe mine,
nevrednicul;
Iisuse, dătătorul celor care cer, dă-mi să plâng pentru păcatele
mele;
Iisuse, Cel ce afli pe cei care Te caută, află și sufletul meu;
Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea
ticăloasă;
Iisuse, răscumpărătorul păcătoșilor, curățește fărădelegile mele;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 7

Vrând să descoperi taina cea ascunsă din veac, ca un miel spre
junghiere Te-ai adus, Iisuse, și ca o oaie fără de glas înaintea celor
ce o tund, și ca un Dumnezeu din morți ai înviat și cu slavă la ceruri
Te-ai înălțat și ne-ai ridicat pe noi, care-Ți cântăm: Aliluia!

Icos 7

Arătat-a făptură minunată, arătându-Se nouă, Făcătorul; că din
Fecioară, mai presus de fire, S-a întrupat și din mormânt a înviat,
nesticând pecetea, și la apostoli prin ușile încuiate a intrat cu trupul.
Drept aceea, minunându-ne, cu credință strigăm:

Iisuse, Cuvântul cel necuprins;

Iisuse, Cuvântul cel nevăzut;
Iisuse, puterea cea neajunsă;
Iisuse, înțelepciunea cea mai presus de cuget;
Iisuse, Dumnezeirea cea de necuprins în scris;
Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii;
Iisuse, împărăția cea nebiruită;
Iisuse, stăpânirea cea fără de sfârșit;
Iisuse, tăria cea preaînaltă;
Iisuse, puterea cea veșnică;
Iisuse, Făcătorul meu, miluiește-mă;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 8

Văzând străină întruparea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deșartă și mintea spre cele dumnezeiești să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe noi, cei care-I cântăm Lui: Aliluia!

Icos 8

Cu totul era între cei de jos, și dintre cei de sus nicicum nu S-a despărțit Cel negrăit, când de voie pentru noi a pățimit, și cu moartea Sa moartea noastră a omorât-o, iar cu învierea Sa, a dăruit viață celor ce-I cântă:

Iisuse, bucuria inimii;
Iisuse, tăria trupului;
Iisuse, lumina sufletului;
Iisuse, repejunea minții;
Iisuse, bucuria cunoștinței;
Iisuse, nădejdea cea aleasă;

Iisuse, pomenirea cea preaveșnică;
Iisuse, lauda cea mai presus de ceruri;
Iisuse, slava mea cea preaînaltă;
Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 9

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăvește preasfânt numele Tău în ceruri, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar noi, păcătoșii, pe pământ, cu buze de tină, cântăm: Aliluia!

Icos 9

Pe retorii cei mult grăitori îi vedem tăcând ca niște pești fără de glas când voiesc a vorbi despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum Dumnezeu cel neschimbat ești și viețuiești ca om deplin. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință grăim:

Iisuse, Dumnezeul cel preaveșnic;
Iisuse, Împăratul împăraților;
Iisuse, Stăpânul stăpânitorilor;
Iisuse, Judecătorul celor vii și al celor morți;
Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde;
Iisuse, mângâierea celor ce plâng;
Iisuse, slava săracilor;
Iisuse, nu mă judeca pe mine după faptele mele;
Iisuse, curățește-mă după mare mila Ta;
Iisuse, izgonește de la mine trândăvirea;
Iisuse, luminează-mi gândul cel tainic al inimii;

Iisuse, dă-mi aducere aminte de moarte;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 10

Vrând să mântuiești lumea, Răsăritule al răsăriturilor, venind către apus, la firea noastră cea întunecată, Te-ai smerit până la moarte; drept aceea, s-a preaînălțat numele Tău mai mult decât tot numele și de la toate făpturile cerești și pământești auzi: Aliluia!

Icos 10

Împărate cel preaveșnic, Mângâietorule cel adevărat, Hristoase, curățește-ne de toată întinăciunea, precum ai curățit pe cei zece leproși, și ne tămăduiește pe noi, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameșul, ca să cântăm Ție cu umilință acestea:

Iisuse, vistierul cel nestricat;
Iisuse, bogăția cea neîmpuținată;
Iisuse, hrana cea tare;
Iisuse, băutura cea nesecată;
Iisuse, îmbrăcăminteă săracilor;
Iisuse, folositorul văduvelor;
Iisuse, apărătorul celor lipsiți;
Iisuse, ajutătorul celor osteniți;
Iisuse, îndreptătorul celor străini;
Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare;
Iisuse, liniștea celor învăluiți;
Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, cel căzut;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 11

Cântare cu totul de umilință aduc Ție eu, nevrednicul, și strig Ție ca și cananeeanca: Iisuse, miluiește-mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit este stăpânit de diavolul, cu patimi și cu urgie fiind aprins, și dă-mi tămăduire mie, celui ce-Ți cânt: Aliluia!

Icos 11

Luminătorul cel primitor de lumină al celor dintru întunericul necunoștinței, Pavel, care mai înainte Te izgonea pe Tine, socotind puterea glasului cel de Dumnezeu înțeleptitor, și-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Așa și mie luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce grăiesc Ție:

Iisuse, Împăratul meu cel preatare;
Iisuse, Dumnezeul meu cel preaputernic;
Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte;
Iisuse, Ziditorul meu cel preaslăvit;
Iisuse, Îndreptătorul meu cel preabun;
Iisuse, Păstorul meu cel preaîndurat;
Iisuse, Stăpânul meu cel preamilostiv;
Iisuse, Mântuitorul meu cel preamilosârd;
Iisuse, luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile;
Iisuse, tămăduiește-mi trupul cel rănit cu păcatele;
Iisuse, curățește-mi mintea de gândurile cele deșarte;
Iisuse, păzește-mi inima de poftele cele viclene;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 12

Dăruiește-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Iisuse, și mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc, precum ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine, și mă cheamă pe mine, trândavul, precum

de demult pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, și mă auzi pe mine, cel care-Ți cânt Ție: Aliluia!

Icos 12

Slăvind întruparea Ta, Te lăudăm toți și credem cu Toma că Domn și Dumnezeu ești, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și vei judeca viii și morții. Atunci mă învrednicește șederii celei de-a dreapta pe mine, cel ce zic:

Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, mântuiește-mă;
Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă;
Iisuse, căldura cea iubită, încălzește-mă;
Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acoperă-mă;
Iisuse, veșmântul cel luminat, înfrumusețează-mă;
Iisuse, mărgăritarul cel cinstit, luminează-mă;
Iisuse, piatra cea scumpă, strălucește peste mine;
Iisuse, soarele dreptății, luminează-mă;
Iisuse, lumina cea sfântă, strălucește peste mine;
Iisuse, de durerile cele sufletești și trupești izbăvește-mă;
Iisuse, scoate-mă din mâna potrivnicului;
Iisuse, izbăvește-mă de focul cel nestins și de alte chinuri veșnice;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 13

O, preadulce și întru tot îndurate Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, primește acum această puțină rugăciune a noastră, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, și păzește moștenirea Ta de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți, de venirea altor neamuri asupra noastră, de neputințe și de foamete, de toate supărările și rănilile cele aducătoare de moarte, și din chinurile cele viitoare scoate-ne pe toți, care cântăm Ție: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi se zice Icosul 1 și Condacul 1

Icos 1

Făcătorule al îngerilor și Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea și limba, spre lauda preacuratului Tău nume, precum ai deschis auzul și limba celui surd și gângav de demult, ca să grăiesc și eu acestea:

Iisuse preaminunate, mirarea îngerilor;
Iisuse preaputernice, izbăvirea strămoșilor;
Iisuse preadulce, slava patriarhilor;
Iisuse preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;
Iisuse preaiubite, plinirea prorocilor;
Iisuse preaminunate, întărirea mucenicilor;
Iisuse prealine, bucuria călugărilor;
Iisuse preamilostive, dulceața preoților;
Iisuse preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;
Iisuse preadulce, bucuria cuvioșilor;
Iisuse preacurate, mintea cea întreagă a celor curați cu fecioria;
Iisuse cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoșilor;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 1

Apărătorule cel mai mare și Doamne, Biruitorul iadului, izbăvindu-ne de moartea cea veșnică, cele de laudă aducem Ție noi, robii Tăi și zidirea Ta. Ci, ca Unul ce ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăvește pe noi, care-Ți cântăm: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne!

**Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos, alcătuită de
Sfântul Isaac Sirul**

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care ai plâns pentru Lazăr și lacrimi de întristare și de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primește lacrimile mele. Cu patimile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănilor Tale, tămăduiește rănilor mele. Cu Sângele Tău, curățește sângele meu și amestecă în trupul meu mireasma trupului Tău cel de viață făcător. Fierea cu care vrăjmașii Te-au adăpat să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea, cea trasă jos de diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalțe capul meu cel palmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a făgăduit preasfântă gura Ta. Fața Ta, cea batjocorită cu palmui și cu scuipări, să umple de strălucire fața mea cea întinată în fărădelegi. Duhul Tău, pe care l-ai încredințat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povățuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere ca să Te caut. Nu am pocăință, nici umilința care întorc pe fii la moștenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumești și nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite și nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei celei pentru Tine. Ci Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Vistierul bunătăților, dăruiește-mi pocăință neștirbită și inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta; căci fără de Tine mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi așadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale fără de ani și mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne; să nu mă părăsești. Am ieșit de la Tine; ieși în căutarea mea. Du-mă la pășunea Ta cea duhovnicească. Numără-mă între oile turmei Tale preaalese. Hrănește-mă împreună cu ele din verdeața dumnezeieștilor Tale Taine. Căci inima lor curată este sălașul Tău și se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta este mângâierea și odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine în necazuri și în toate felurile

de chinuri. Acestei străluciri mă învrednicește și pe mine, nevrednicul, cu harul și cu iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.